

Predsednica Republike Slovenije

NATAŠA PIRC MUSAR

**Nagovor predsednice republike na sprejemu za svoje padlih pripadnikov Teritorialne obrambe
Ministrstva za notranje zadeve Republike Slovenije ter civilnih žrtev in ranjenih v vojni za Slovenijo**

Predsedniška palača, 24. junij 2025 ob 17. uri

VELJA GOVORJENA BESEDA.

*Spoštovani svojci padlih in vsi ranjeni v vojni za Slovenijo,
spoštovane veteranke in veterani,
spoštovani visoki gostje,
gospe in gospodje.*

Pred 34 leti je takratna skupščina Republike Slovenije sprejela deklaracijo o neodvisnosti in Temeljno ustavno listino o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije. S tem so bili postavljeni temelji slovenske državnosti. To je bil čas velike odločnosti, enotnosti in povezanosti politike in slovenskega naroda, čas, ko smo dihali kot eno in čutili, da gre za prelomne trenutke in dejanja, o katerih so stoletja pred nami upali in sanjali naši predniki.

Kljub negotovosti naslednjega dne smo s pogumom in upanjem zrli v prihodnost, vedoč, da gre za zgodovinsko in demokratično utemeljena prizadevanja za samostojno državo. Trdno pot so pred tem tlakovali mnogi – narodni buditelji, tigrovci, Maistrovi borci in borci narodnoosvobodilnega boja. Eni s peresom, kulturo in umetnostjo, drugi z aktivnim uporom in bojem. Vsem pa je bil skupen isti cilj – ohranjanje slovenstva. Na tej dediščini smo Slovenke in Slovenci v prelomnih časih stali samozavestno, čvrsto, pogumno in smelo.

Osamosvojitev Slovenije je bila politični, diplomatski, komunikacijski, varnostni in obrambni projekt. Izpeljan je bil modro in premišljeno. Prav je, da se spomnimo, da ne bi bil izvedljiv brez izjemne predanosti vseh vpletenih – takratnih politikov, pripadnikov obrambnega sistema in teritorialne obrambe, ministrstva za notranje zadeve in slovenske milice ter brez neprecenljive podpore prebivalcev in prebivalcev.

Človek ima v življenju le nekaj prelomnih trenutkov. Običajno so ti povezani z osebnimi ali družinskimi dosežki, dogodki in prazniki. Včasih pa se spoprijemamo z okoliščinami, ko je vse, kar poznamo in znamo, na težki preizkušnji. Takrat se razgalita bistvo in veličina človeka, skupnosti in naroda. Slovenci se nismo umaknili, nismo sklonili glav ali celo bežali. Ko se zgodovina prelomi, človek izbere, kaj bo postal, za kaj se bo zavzel in za kaj se bo boril. Takrat štejejo vrednote, takrat šteje srce.

Zgodovina nas uči, da se v najtemnejših trenutkih lahko rodijo najsvetejše odločitve. Tudi pri osamosvajanju Slovenije je bilo tako. Med nami ste veterani in svojci tistih, katerih srce je bilo in krvavelo za nastajajočo državo. Vi in vaši dragi ste za našo svobodo, mir in samostojno odločanje o domovini žrtvovali največ, kar lahko, žal nekateri tudi življenje. Zato mi dovolite, da ob tej priložnosti v imenu Republike Slovenije izrazim iskreno in globoko hvaležnost in spoštovanje vsem, ki so in ste s svojimi dejanji odločno, požrtvovalno in brez oklevanja prispevali k neodvisni in suvereni državi. Prav je, da na praznični dan to vedno znova povemo. Iskrena hvala vsem, ki niso in niste dovolili, da bi o nas odločali drugi, ampak ste se zoperstavili in omogočili rojstvo Republike Slovenije. S tem ste prihodnjim generacijam podarili možnost za demokratični razvoj ter boljšo in pravičnejšo prihodnost.

Spoštovani.

V času, ko se je naš svet močno zamajal, ste vi postali junaki. Ker ste stali pokončno in neomajno, je lahko Slovenija obstala in postala svobodna. Tudi zato smo lahko Slovenke in Slovenci, kot je pred mnogimi leti zapisal Edvard Kocbek, *v svobodi našli svoj dom in v domovini svoje korenine*.

Iskrena hvala. Naj živi ljuba in dragocena Slovenija.